

The effect of TGT collaborative learning management supplemented with skill exercises on Thai language achievement of grade 8 students

Wannisa tipnet ^{1*} and lada donhongsa ²

^{1,2} Faculty of Education, Pitchayabundit College.

* Corresponding author. E-mail: Kruaon.wannisa@gmail.com

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study the effectiveness of TGT Collaborative Learning Management Supplemented With Skill Exercises to the standard 80/80 criterion 2) compare the Thai language Achievement before and after TGT Collaborative Learning Management Supplemented With Skill Exercises 3) compare the Thai language Achievement after TGT Collaborative Learning Management Supplemented With Skill Exercises with the 80 percent criterion. and 4) study the satisfaction toward TGT Collaborative Learning Management Supplemented With Skill Exercises of Grade 8 Students .The Sample consisted of 20 grade 8 students in the first semester of the 2025 at Banboknonriang School, by cluster random sampling. The research instruments were 1) lesson plans 2) Thai language skill exercises 3) the thai achievement test had difficulty values between 0.50 - 0.73, discrimination values between 0.47 - 0.67 and reliability values was 0.95 and 4) the satisfaction questionnaire. The statistics for data analysis comprised; percentage, mean, standard deviation, percentage, one sample t-test and t-test for dependent samples.

The results of this research found that ;

1. The effectiveness of TGT Collaborative Learning Management Supplemented With Skill Exercises was E_1/E_2 equal 84.88/86.17
2. The Thai language Achievement of Grade 8 Students after TGT Collaborative Learning Management Supplemented With Skill Exercises was Significant higher than before at the .05 levels.
3. The Thai language Achievement of Grade 8 Students after TGT Collaborative Learning Management Supplemented With Skill Exercises was Significant higher than 80 percent criterion at the .05 levels.
4. the Satisfaction toward TGT Collaborative Learning Management Supplemented With Skill Exercises of Grade 8 Students at the high level.

Keywords: TGT Collaborative Learning Management, Skill Exercises, Learning Achievement.

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วรรณนิศา ทิพย์เนตร ^{1*} และ ละดา ดอนหงษา ²

^{1, 2} สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต

* Corresponding author. E-mail: Kruaon.wannisa@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ระหว่างหลังเรียน ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะกับเกณฑ์ร้อยละ 80 4) ศึกษาเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการเรียนภาษาไทยด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบึงโนนเรียง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 20 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะการเรียนรู้อ่านภาษาไทย 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.50 - 0.73 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.47 - 0.67 และค่าความเชื่อมั่น 0.95 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าทีแบบกลุ่มเดียวไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบร่วมมือแบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 84.88/86.17
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGTเสริมด้วยแบบฝึกทักษะ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบร่วมมือแบบTGT, แบบฝึกทักษะ, ผลสัมฤทธิ์

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) อีกทั้งภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิตเป็นเครื่องมือของการสื่อสารและ

สามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษาคนจะคิดไม่ได้ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดที่ดีด้วยคนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้นักพัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้นักมนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข มีไมตรีต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษา ติดต่อกันสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้นักมนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้จัดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาพย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย ควรใช้ภาษาให้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความจงเกลียดจงชัง หรือเกิดความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

จากความสำคัญของภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงมีเป้าหมาย มุ่งเน้นให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง การเรียนการสอน จึงต้องมีการเน้นกระบวนการด้านการอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ด้านการเขียน การเขียนสะกด คำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่างๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ ด้านการฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ ด้านหลักการใช้ภาษาไทย ศึกษาธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม กับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย และด้านวรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็กเพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความขุดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดีบุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิดบุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูล ถ่ายทอดรวบรวม และจำข้อมูลต่างๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถแปลความข้อมูล ข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิง การเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภค ข้อมูลข่าวสารที่ดีและเป็นนักคิดที่ดีด้วย กระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูล ข่าวสารและมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิดนำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมาสอนในรูปแบบบูรณาการทักษะ การเขียน ต้องใช้กระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยปัจจุบันยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมาย ของการจัดการศึกษาได้ จากผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายมีคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนบ้านบกโนนเรียง ในปีการศึกษา 2564 ปีการศึกษา 2565 และปีการศึกษา 2566 ต่ำกว่าระดับประเทศ คือ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 42.56 42.88 และ 47.01 ตามลำดับ นอกจากนี้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีที่ผ่านมายังพบว่ามีปัญหาอย่างมากในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาหลักภาษา ซึ่งถือว่ามีความสำคัญมาก ผู้เรียนเกิดความสับสนในการเรียน ส่งผลต่อการเรียนและความเข้าใจที่ยังคลาดเคลื่อน และนักเรียนคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว นักเรียนยังให้ความสำคัญของการเรียนรายวิชาภาษาไทยน้อยลง เพราะนักเรียนคิดว่าภาษาไทยเป็นรายวิชาที่แม่ไม่เรียนก็

สามารถ พูด อ่าน หรือเขียนได้ไม่จำเป็นต้องเรียนเนื้อหาอื่นเพิ่มเติม จึงมักพบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่บ่อยครั้ง ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ต่อผู้เรียนยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (โรงเรียนบ้านบกโนนเรียง, 2566) ประกอบกับจากการประชุมครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาการเรียน สารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เนื่องจากเป็นเรื่องที่ยาก ซับซ้อน ไม่น่าสนใจ เนื้อหาเข้าใจยาก มีความสับสนเมื่อต้องนำความรู้ที่เรียนนำไปใช้ในชีวิตจริง นอกจากนี้วิธีการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนสอนเน้นเนื้อหามากเกินไป ไม่มีสื่อการเรียนรู้ที่คอยกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และ ด้านเนื้อหาพบว่า เรื่องการสร้างคำในภาษาไทยยังพบปัญหา นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำ วิธีการสร้างคำ และสับสนระหว่างคำประสมและคำซ้อนใช้คำไม่เหมาะสมกับเนื้อหา ไม่เข้าใจในเรื่องคำซ้ำ คำซ้ำไม่ถูกต้อง ซึ่งการสร้างคำและใช้คำเหล่านี้ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในหลักการสร้างคำแต่ละประเภทจึงจะสามารถใช้คำได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเป็นความรู้พื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาที่ยากขึ้นต่อไป การสอนหลักการใช้ภาษาจึงเป็นเนื้อหาที่ทำให้นักเรียนบางกลุ่มเกิดทัศนคติที่ไม่ดีในการเรียนภาษาไทย และคิดว่าหลักการใช้ภาษาเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ ซึ่งเป็นปัญหาที่ไม่ควรมองข้ามและต้องรีบแก้ไขอย่างจริงจัง เพราะหากผู้เรียนมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องหลักภาษาต่อไปจะส่งผลต่อการเรียนภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงเกิดปัญหาในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพในอนาคตได้ จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาเกี่ยวกับการสอนหลักการใช้ภาษาซึ่งเกิดจากธรรมชาติของวิชาที่ต้องอาศัยวิธีการถ่ายทอดให้กับผู้เรียนที่ตรงประเด็นและไม่เน้นการท่องจำเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังต้องอาศัยสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเทคนิควิธีสอน จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนในเรื่องของหลักการ ความรู้ และการนำภาษาไทยไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหลักการใช้ภาษา ผู้เรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพของผู้เรียนตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะต่อยอดความรู้ในระดับที่สูงขึ้นได้ (สุพัตรา ไพบุลย์วัฒนกิจ, 2561)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยต้องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ และช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีบรรยากาศในการเรียนการสอนสนุกสนาน รวมถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มมากขึ้นเพื่อเตรียมการแข่งขัน คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ TGT (Teams Games Tournaments) เป็นวิธีที่น่าสนใจ และช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดีขึ้น เป็นเทคนิคที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ มีความท้าทาย กระตุ้นความสนใจ ทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการด้านต่างๆทั้งด้านการเรียน อารมณ์ และสังคม ดังที่ อุบลวรรณ ส่งเสริม (2555) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะทางสังคมมีลักษณะเด่นเฉพาะตามลำดับ ขั้นตอนการสอนคือ มีการแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อยโดยจัดให้สมาชิกในกลุ่มเป็นผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันหรือเรียกว่าเป็นการจัดกลุ่มแบบละความสามารถกลุ่มละประมาณ 4-5 คน มีการกำหนดภาระงานในกลุ่มหลังจากที่ครูนำเสนอบทเรียนแล้ว จากนั้นให้นักเรียนทำงานตามที่กำหนดร่วมกันภายใต้ข้อตกลงที่ว่าผู้เรียนจะบรรลุเป้าหมายก็ต่อเมื่อเพื่อนร่วมกลุ่มบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกันเพื่อช่วยส่งเสริม สนับสนุนและกระตุ้นการทำงานของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จผู้เรียนได้สื่อสารซักถาม แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายต่อจากนั้นจะเป็นการเตรียมสมาชิกในกลุ่มให้พร้อมต่อการตอบคำถาม เนื้อหาในการตอบคำถามจะให้ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกันแข่งขันกัน คณะที่สมาชิกตอบได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม เมื่อจบการแข่งขันแต่ละครั้งผู้สอนจะประกาศคะแนนที่ได้สูงสุด

อุทมพร มาโยม 2565 ได้ทำการศึกษา การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 87.00/90.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของ นักเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.47 นอกจากเทคนิควิธีการสอนที่สำคัญแล้ว การใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายก็เป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ซึ่งในปัจจุบันนี้มีหลากหลายทั้ง คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สื่อมัลติมีเดีย บทเรียนสำเร็จรูป สื่อออนไลน์ แต่สื่อการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมทักษะด้านการอ่าน การ

เขียน การคิดวิเคราะห์ที่ได้ตัวอย่างหนึ่ง คือ แบบฝึกทักษะ เพราะสื่อดังกล่าวจะช่วยเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น เพราะเป็นสื่อที่ตอบสนองด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี ทั้งยังช่วยในการจัดระบบระเบียบการจัดการเรียนรู้ได้ตามความสามารถและความสนใจของแต่ละบุคคลและสามารถเรียนรู้ได้ตามลำดับขั้นที่จัดไว้ ซึ่ง ดวงมณี กันทะยอม (2551) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ใช้ฝึกทักษะเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงและทำซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่องเป็นการเสริมให้เกิดทักษะที่ถูกต้องและเป็นส่วนที่เพิ่มหรือเสริมจากบทเรียนช่วยฝึกทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ตามที่ อนงพันธ์ ใบสุพันธ์ (2551) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะ หมายถึงสื่อการเรียนการสอน ที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกทักษะผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหา ให้เกิดความรู้ความเข้าใจจนเกิด ทักษะสูงสุด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ ศุภรณ์ ภูวด (2553) ได้กล่าวว่าแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหาจนปฏิบัติได้ อย่างชำนาญและให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ และณัฐชา อักษรเดช (2554) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นอย่างมีจุดหมายที่แน่นอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริงเป็นประสบการณ์ตรงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดีและนำการเรียนรู้และความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่มีลักษณะคล้ายกันได้ จากความหมายของแบบฝึกดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะคือ สื่อในการเรียนการสอน ที่ช่วยให้ครูสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นช่วยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนความรู้และเนื้อหาที่เรียนซึ่งเป็นผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่เรียนได้เป็นอย่างดี

จากแนวคิดและสภาพปัญหาที่กล่าวมาผู้วิจัย จึงสนใจทำวิจัย เรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบร่วมมือแบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างหลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะกับเกณฑ์ร้อยละ 80
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการเรียนภาษาไทยด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบใช้แบบแผนการทดลองเบื้องต้น (Pre - Experimental Design) แบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยรูปแบบการทดลอง แสดงดังตารางที่ 1 (ไพศาล วรคำ, 2562)

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ดำเนินการทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	O ₁	X	O ₂

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

O₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง

X หมายถึง การทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ

O₂ หมายถึง การสอบหลังการทดลอง

โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบกโนนเรียง อำเภอมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 ห้อง จำนวนนักเรียน 40 คน ซึ่งโรงเรียนจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบกโนนเรียง อำเภอมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 20 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

2.2 แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 ชุด

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ

3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลอง กับกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยชี้แจงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้ากลุ่มตัวอย่าง

4.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre - Test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่ 1 ถึงแผนการเรียนรู้ที่ 8 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง มีการทดสอบเมื่อสอบจบในแต่ละแผน

4.4 ทดสอบหลังเรียน (Post-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน

4.5 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ (TGT) เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ที่สร้างขึ้น

4.6 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ผลและแปลผลข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยวิเคราะห์ ค่า E1/E2

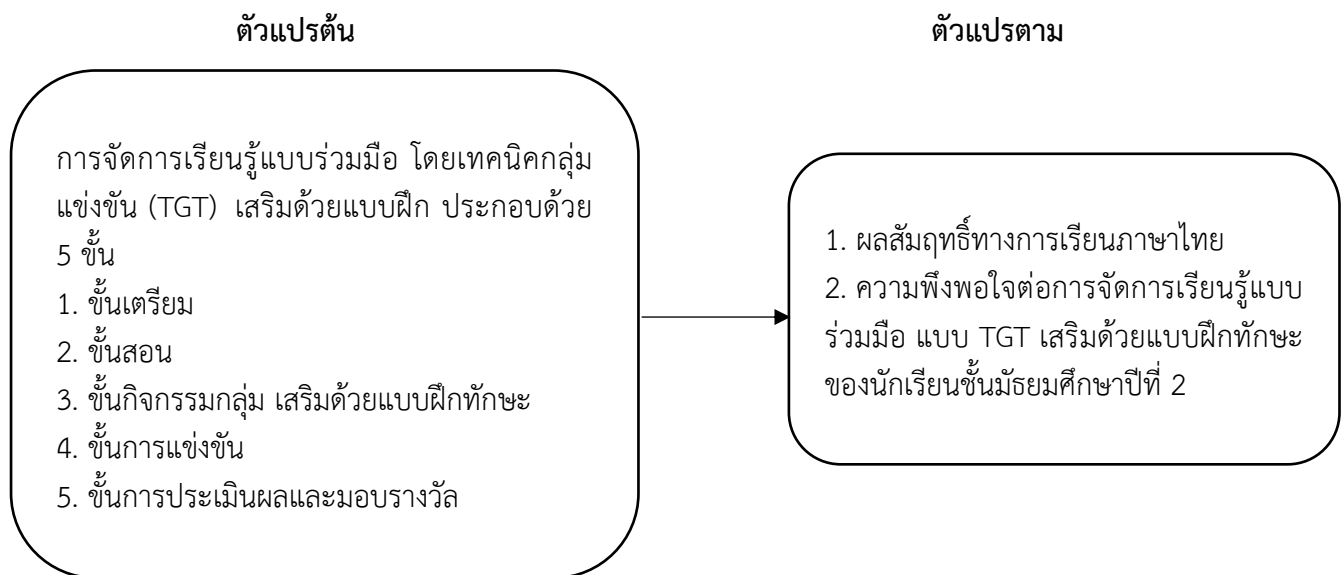
5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ (TGT) เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าทีแบบไม่อิสระ

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ (TGT) เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ กับเกณฑ์ ร้อยละ 80 โดยใช้การวิเคราะห์ค่าทีแบบกลุ่มเดียว ไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

5.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ (TGT) เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 สามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ตาม ภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. วัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 84.88/86.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ มีสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. วัตถุประสงค์ที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 84.88/86.17 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ เป็นกระบวนการที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการจัดตั้งสมาชิกในแต่ละกลุ่มคละความสามารถโดยทุกคนในกลุ่มมีโอกาสเท่าเทียมกันมีการศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ร่วมกันมีการทำงานร่วมกันเหมาะสำหรับรายวิชาที่เป็นรายวิชาพื้นฐานหรือมีคำถามและคำตอบตายตัวไม่เปลี่ยนแปลงวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดและเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะทางสังคมเป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะและการเรียนรู้มากขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อตนเองต่อผู้อื่นและต่อการเรียนอีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ อุทมพร มาโยม (2565) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มี

ประสิทธิภาพ 87.00/90.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ อภิญา บุญหล้า (2565) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบกลุ่มร่วมมือ ด้วยเทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาชุดชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบกลุ่ม ร่วมมือด้วยเทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.62/88.66 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และ สุธิรา สิงห์สุวรรณ (2564) ได้ทำการศึกษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ออมไว้มัขัดสน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษา พบว่า ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ออมไว้มัขัดสนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.24/86.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน การทำงานร่วมกันมีคำถามและคำตอบตายตัวไม่เปลี่ยนแปลงวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายที่กำหนดและเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะทางสังคมเป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะและการเรียนรู้มากขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อตนเองต่อผู้อื่นและการเรียนอีกด้วย สอดคล้องกับสมบัติ การจนารักพงศ์ (2547) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เหมาะสมสำหรับใช้ทบทวนเนื้อหาที่เข้าใจยาก น่าเบื่อ ช่วยทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนสนุกสนาน น่าสนใจ และได้รับความรู้ เนื่องจากมีการแข่งขันระหว่างกลุ่มผู้สอนอาจใช้ในช่วงการสรุปและประเมินผลการเรียน หรือใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อทบทวนเนื้อหาเดิมได้ สามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้ได้ในทุกระดับชั้นทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มมากขึ้นเพื่อเตรียมการแข่งขัน เป็นการฝึกการยอมรับความสามารถของตนเองและการปฏิบัติงานกลุ่ม สอดคล้องกับ สุธิรา สิงห์สุวรรณ (2564) ได้ทำการศึกษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ออมไว้มัขัดสน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 15.93 คะแนน และมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.00 คะแนนโดยมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 วันทนา เล่ห์มนตรี (2567) ได้ทำการศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ศศิวิมล แสงประสิทธิ์ (2567) ได้ทำการศึกษา ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบTGTสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการอยากเรียนรู้ เน้นกิจกรรมเป็นหลัก เกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่ม มีการใช้เกมในการแข่งขัน และมีการมอบรางวัลเป็นการเสริมแรงให้กับนักเรียน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกัน มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การสอนเนื้อหา การแบ่งกลุ่มการจัดทีม และเกมการแข่งขันซึ่งองค์ประกอบหลักเหล่านี้จะต้องมีความสอดคล้องกับผู้เรียนสอดคล้องกับสวัญ ภูมคำ และอรทัย ภูมคำ (2545) กล่าวว่าจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคทีมเกมแข่งขัน (TGT) เป็นการนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ ผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนต้องให้ความสนใจและให้ความสำคัญในเนื้อหาสาระเพราะทุกคนในกลุ่มจะต้องเตรียมแข่งขันเกมตอบปัญหาในเรื่องที่เรียน เมื่อสมาชิกตอบคำถามได้จะทำให้กลุ่มหรือทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย สอดคล้องกับ ภริพทุธิ์ สว่างสุข (2563) ได้ทำการศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับการใช้ปัญหาปลายเปิดเรื่อง อัตราส่วน สัดส่วนและร้อยละ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า

ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับการใช้ปัญหาปลายเปิดสูงกว่า เกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ อรรคพล อุษา (2564) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยอีจัน อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 75 สูงกว่าเกณฑ์เท่ากับร้อยละ 80.42 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสอดคล้องกับ ศศิวิมล แสงประสิทธิ์ (2567) ได้ทำการศึกษา ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการเรียนแบบ ร่วมมือแบบTGT สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการเรียนภาษาไทยด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมการเรียนการสอนได้มีการปรับปรุงขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการของกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจกระตุ้นความสนใจใฝ่รู้ของนักเรียนอีกทั้งมีแบบฝึกทักษะประกอบกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจกับนักเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็น การเรียนรู้ด้วยตัวเองรวมถึงการฝึกกระบวนการกลุ่ม สอดคล้องกับ อุบลวรรณ ส่งเสริม (2555) กล่าวถึงความหมายของการจัดการ เรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค TGT ว่าวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคทีมเกมแข่งขัน (TGT) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะทางสังคม ช่วยส่งเสริม สนับสนุนและกระตุ้นการทำงานของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนได้สื่อสาร ชักถาม แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมาย สอดคล้องกับ อุทุมพร มาโยม (2565) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับการชุดการสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึง พอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับการชุดการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.47 สอดคล้องกับ วันทนา เล่ห์มนตร์ (2567) ได้ทำการศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับศศิวิมล แสงประสิทธิ์ (2567) ได้ทำการศึกษา ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGTอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 84.88/86.17
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการเรียนภาษาไทยด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบTGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าจัดการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือ แบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น ครูผู้สอน ผู้เกี่ยวข้อง ควรมีการนำไปปรับใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ และรายวิชาอื่น

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะข้อที่ 3 วิธีการสอนแบบ TGT และการแข่งขัน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น ข้อที่ 6 การเรียนแบบ TGT ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ข้อที่ 9 การเรียนแบบ TGT ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกกับกิจกรรมเกมและการแข่งขันในชั้นเรียน และข้อที่ 10 การเรียนแบบ TGT ทำให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่มได้อย่างเปิดใจ จึงควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ TGT ไปเป็นแนวทางพัฒนา กระบวนการกลุ่ม แก่นักเรียน

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในทักษะอื่นๆ เช่นการอ่านจับใจความสำคัญ การเขียนเรื่องจากภาพ คำไทย 7 ชนิด ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ

2.2 ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ TGT เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ กับเนื้อหาอื่นในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐชา อักษรเดช. (2544). การสร้างแบบฝึกอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ดวงมณี กันทะยอม. (2551). การใช้แบบฝึกการคิดสร้างสรรค์ในการสอนเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนพาณิชย์การเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- กริพพธิ์ สว่างสุข. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับการใช้ปัญหาปลายเปิดเรื่องอัตราส่วน สัดส่วนและร้อยละ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- วันทนา เล่ห์มนตรี. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต).
- ศศิวิมล แสงประสิทธิ์. (2567). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต).
- ศุภรณ์ ภูวดี. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนมัธยม นาคนาวาอุปถัมภ์ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สมบัติ การจนารักษ์. (2547). นวัตกรรมการศึกษาชุด 29 เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย : การเรียนแบบร่วมมือ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์ธารอักษรจำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุธิรา สิงห์สุวรรณ. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ออมไว้ไม่ขาดสน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- สุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

- อนงพันธ์ ใบสุคันธ์. (2551). การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียนชั้นอนุบาล. (บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- อภิญา บุญหล้า. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มร่วมมือ ด้วยเทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (ศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- อรรคพล อุษา. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอน แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- อุทมพร มาโยม. (2565). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับชุดการสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (ศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- อุบลวรรณ ส่งเสริม. (2555). การศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้อง กับความต้องการของท้องถิ่นของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาพัฒนาหลักสูตร ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคทีมเกมแข่งขัน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).